

ADVENDIAJA I PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Jr 33:14-16)

Lugemine prohvet Jeremija raamatust:

Vaata, ütleb Issand, päevad tulevad, mil ma viin täide oma lunastusesõna, mille ma olen rääkinud Iisraeli soo ja Juuda koja kohta. Neil päevil ja sel ajal lasen ma targata Taavetile õigusejärgse võsu. Ning tema teeb maa peal õigust ja õiglust. Neil päevil saab Juuda päästetud ja Jeruusalemm elab rahu, ning teda hüütakse nimega “Issand on meie õiglus”.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 25:4-5. 8-9.10)

R: Issand, Sinu poole ma tõstan oma hinge.

Issand, anna oma teed mulle teada ja õpeta mulle oma rajad.

Sea mind oma tõetele ja õpeta mind,

sest Sina oled Jumal, mu Lunastaja,

Sind ma ootan kogu aja.

R:

Issand on hea ja õiglane,

seepärast õpetab ta patustele õiget teed.

Ta juhib leplikud õigluse juurde

ja õpetab alandlikele oma teed.

R:

Tõde ja halastus on Issanda teedel,

kõigile, kes peavad kinni ta lepingust ja käskudest.

Issand usaldab neid, kes teda kardavad –

nende jaoks ta on teinud oma lepingu.

R:

(Teine lugemine 1Te3:12- 1Te4 ,2)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast tessalooniklastele:

Vennad, kasvatagu Issand teie armastust, tehku see rohkeks nii teie eneste vahel kui ka kõikide vastu, nõnda nagu meiegi oleme teile oma armastust üles näidanud, et kinnitada teie meelt pühaduses ja laitmatuses, Jumala ja meie Isa palge ees, siis kui meie Issand tuleb ühes kõigi oma pühakutega. Aga viimaks, vennad, me palume ja paneme teile südamele Issandas Jeesuses, et nii, nagu te olete meilt teada saanud, kuidas teil tuleb elada ja olla Jumalale meele järgi – nagu te juba elategi –, nõnda saage selles veel täiuslikumaks. Sest te teate, millised käsud me oleme teile andnud Issandas Jeesuses.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Ps 85:8)

Halleluuja. Issand, näita meile oma heldust
ja tee meid õndsaks. Halleluuja.

(Evangeelium Lk21:25-28.34-36)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Jeesus ütles oma jüngritele: “Sel ajal ilmuvad märgid nii päikeses, kuus kui tähtedes, ning rahvad on hirmul ja ängistuses merekohina ja vetevoogude pärast. Neil päevil on inimesed hirmust halvatud kõige selle kartuses, mis maailma peale on tulemas, sest taevavägesid kõigutatakse. Siis näevad nad Inimese Poega tulevat pilve sees – tema väes ja hiilguses. Aga kui see kõik hakkab sündima, siis ajage sirgu oma selg ja tõstke oma pea, sest teie lunastus läheneb. Aga hoidke end, et teie meel ei oleks koormatud liigsöömise, purjutamise ega peatoiduse muredega, ja et see päev ei tabaks teid ootamatult nagu linnupael, sest see tuleb kõikide peale, kes elavad maa peal. Olge siis valvsad igal ajal ja paluge, et te suudaksite põgeneda kõige selle eest, mis on tulemas, ning seista Inimese Poja ees.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kord ühel päikeselisel pärastlõunal tukkus üks väike vanaproua oma roosimustrilises tugitoolis. Järsku katkestas tema une koputus uksele. Ukse taga seisis mees, käes suur korjanduskarp, ja ütles: “Palun annetage kodutute kasside varjupaiga heaks!”

Kuid ega vanaprouat polnud nii lihtne ära rääkida. “Aga kust ma tean, et minu annetus läheb kodutute kasside heaks?” küsis ta umbusklikult. Mees vastas seepeale tüünel: “Aga kust te teate, et

ei lähe?” ...

Kui mees ukse juurest lahkus, ühmas ta vanaproua raha tasku toppides endamisi: “Vana trikk, aga töötab alati...”

Umbes samal alusel toimivad ka viimsepäeva prohvetid, kes saavad kahtlejatelt samuti alati küsida, et aga kust te teate, et maailmalõpp ei ole lähedal? Kuid surelikul inimesel on igal juhul kasu ainult ühest suhtumisest nii maailmalõppu kui omaenda surmatundi: nimelt, võimalikult vähe pattu teha, ja neid patte, mida pole suudetud vältida, südamest kahetseda.

Me loeme patutunnistuse.

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kas see on hea, kui inimesel läheb väga hästi – täpsemalt, kas see on hea, kui inimesel läheb liiga hästi? Madalamate olendite puhul paneb piirid paika loodus ise: kui mõne liigi jaoks tekivad liiga head elutingimused ja toitu on rohkesti, siis toob see kaasa nende kiire paljunemise. Kuid ühe liigi vohamine on pidupäevaks ka selle vaenlastele, nii kiskjatele kui mikroobidele, kes sellest liigist toituvad või mingil viisil nende peal parasiteerivad.

Inimestega sama lihtsalt ei lähe. Kui inimesel läheb liiga hästi, siis pole ta paljunemisest eriti huvitatud – vastupidi, ta hakkab laristama, mõnuaineid pruukima, liiderdama ja kõiksugu muid lollusi välja mõtlema. Ta hakkab oma eluga mõttetult riskima, kiusama teisi enda ümber; vahel keskendub ta võimumängudele, justkui vaatab ennast peeglist ja küsib: peeglike-peeglike seina peal, kes on kõige ilusam, kõige rikkam, kõige võimukam, kõige kavalam ja kõige targem inimene maa peal? Ning kui talle tundub, et ta ise ikka veel see kõigekõigem ei ole, siis püüab ta oma suure igavuse peletamiseks selleks saada.

Meedia toob meieni teateid töösturitest ja ärihaidest, kes on hetkekasumi nimel valmis mürgitama kogu maa, laastama ürgmetsad ja reostama maailmamered. Meile näidatakse pilte prominentide ebaõnnestunud iluoperatsioonide tõttu moonduvad kehadest. Me loeme rikkuritest, kes on end oma miljoneid maksva sportautoga ribadeks sõitnud. Me kuuleme üritustest vahetada oma sugu, mis on ju tegelikult võimatu, ja mille järele nõudmine tunnistab vaid tõeliste eluväärtuste puudumisest ja sellest tekkinud rasketest psüühikahäiretest.

Armsad õed ja vennad, kõike seda tähele pannes mõistame, et maailmalõpp on reaalsus. Maailm võib meie jaoks lõppeda ka selles mõttes, et elu ei ole enam elamist väärt, et meil ei jää selles globaalses slummis enam midagi, mille üle rõõmustada. Kui kõik, mis maailmast on järele jäänud, on vaid valik kahe kurja vahel: kas olla kurjategija või kurjategijate ori – olla ilma väärika

vabaduseta ja võimaluseta teha head, mis ei toidaks kurja – siis selle nimel tasubki võidelda, et tema, kes ta tuleb pilve sees oma väes ja hiilguses, leiaks veel eest sirgeid selgasid ja tõstetud päid – leiaks veel eest inimesi, kes on väärt lunastust, mis määratud neile, kelle jaoks luuakse uus maailm. Aamen.